

εὐθυμος διαπλέει τὰ πελάγη ὑπὸ εὐνοϊκῆς ὠθούμενος αὔρας, χωρὶς νὰ ᾔηται ἀπηλλαγμένος τῆς θυέλλης καὶ τῶν ἐκ ταύτης πάλης τῶν στοιχείων καὶ τριχυμιῶν· ὁ ἄνθρωπος τέλος πάντων ἔχει τὰς εὐδαίμονας αὐτοῦ στιγμὰς, χωρὶς νὰ στερῆται τῶν ἐναντίων. Θέλει παρέλθει καὶ ἡ ἐνεστῶσα κακὴ περίοδος, ἣτις καθόλου περιττὴ ἴσως δὲν ἦτον, ὅπως ἀφήσῃ ἐν σωτήριον τοῖς ἐν Ἑλλάδι μάθημα καὶ κολάση ὀλίγον τὴν πρὸς τοιαῦτα ἔργα διὰ μιᾶς ἀναπτυχθεῖσαν ἀκατάσχετον δίψαν. Δὲν ἦσαν ὅλα ὑπολογισμοὶ ἐπὶ ἄμμου ὠκοδομηθέντες, ὑπάρχει ἐν τῷ πυθμένι πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἀξία πραγματικὴ ἣτις θέλει καταφανῆ, ἅμα ὀλίγον ὁ οὐρανὸς καθάρισῃ. Ἴδού ἤδη ἀρχίζει νὰ διανοίγῃ πρὸς τὸ μέρος τῆς Δύσεως ὁ οἰκονομολογικὸς ὄριζων, ἢ δ' αἰθρία αὕτη ἴσως βραδύνει ὀλίγον, πλὴν ὅπωςδήποτε θέλει βαθμηδὸν φθάσει καὶ μέχρι Κίπλεως. Τότε δὲ θέλουσι πάλιν ἀνατεῖλει καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα φαιδραὶ εὐδίας ἡμέραι.

W.

ΕΙΣ ΚΥΩΝ — ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ὁ Κ. Ρουλέν (Roulin) παρουσίασε τὴν 3 τρέχοντος Νοεμβρίου εἰς τὴν Γαλ. Ἀκαδημίαν ἀξίον λόγου ὑπόμνημα, πραγματευόμενον περὶ τερατώδους φαινομένου, ὅπερ διὰ διττῆς παραδειγμάτων ἐκθέσεως ἐφελκύει τὴν στιγμήν ταύτην ἐν Παρισίοις τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τὴν προσοχήν. Πρόκειται ἀληθῶς περὶ ἀντικειμένου σπουδῆς, νέου καθ' ὁλοκληρίαν. Φρονούμεν δ' ὅτι εὐχαρίστως θέλει ὁ ἀναγνώστης διέλθει τὰς ἀκολουθοῦσας σημειώσεις, τὰς ὁποίας ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν, ἐκ τοῦ πλησίον ἐξετάσας τὴν ὑπόθεσιν, ἐπιστέλλει ἡμῖν ματὰ τῶν τὰ δύο πρόσωπα ἀποβλεπουσῶν εἰκόνων. Ἐσπούδασεν ἐπιμελῶς ἀμφοτέρους, ἅμα ἐφθασαν ἐν Παρισίοις, ἰδοὺ δὲ τί περὶ αὐτῶν γράφει.

Ἐπεσκέφθη τὸν Ἀνδριανὸν Ἰερτιζέφ (Andrian Jertichjow), τριχωτὸν φαινόμενον ὅπερ ὑπὸ τὸ ὄνομα, Ὁ Κύων — Ἄνθρωπος, διεγείρει τὴν κοινὴν ἤδη περιέργειαν. Ἄνευ κόμης, γενεῖων ἢ μύστακος, ὁλόκληρον τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ κρανίου καὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ λαιμοῦ τοῦ παραδόξου τούτου ὄντος γάνεται ὑπὸ ἀνώμαλον ἀφθονίαν ἰούλων τριχῶν

ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῆς ῥινός καὶ τῶν παρεῖων ἀπλουμένων, τερατώδους δὲ μεγέθους, τῆ ἀληθείᾳ. Ὁμοιάζουσι καθ' ὅλα τοῦ μακρότριχος κυνός τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν κόμην μαλλία, ὁ δὲ θίγων αὐτὰς αἰσθάνεται ὅ,τι ὁ θωπεύων κύνα τῆς Νέας Γῆς. Ἡ ὅλως ἑκτακτος αὕτη ἀφθονία ἐπέφερε καὶ τοῦ συνήθους πιλωτοῦ συστήματος τὴν ἀτροφίαν, τὴν δ' αἰτίαν τούτου ὀφείλει τις νὰ ζητήσῃ εἰς ἀσθένειαν τοῦ δέρματος καὶ οὐδὲν πλέον. Ἀπαντες γινώσκουσιν ὅτι αἱ σωματικαὶ ἀνωμαλῖαι καὶ παραμορφώσεις, αἱ ἀλλοιώσεις ἰδίως τοῦ σχήματος τοῦ κρανίου, μᾶς χορηγοῦσι γενεαλογικῆς διαδοχῆς παραδείγματα. Πλὴν τὰ τοιαῦτα παραδείγματα καὶ σπάνια εἶναι καὶ δὲν ἐπιμένουσιν, ἡ δὲ τακτικὴ κατάστασις ἀναλαμβάνει τὰ δικαιώματα αὐτῆς, χωρὶς τι νὰ ταραξῆ ἐκ νέου τὴν ἀνάπτυξίν τῆς.

« Εἶναι πεντήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ὁ Ἀνδριανὸς οὗτος, ἐγεννήθη δ' ἐν Κοστρόμη τῆς Ῥωσσίας, περίξ τῆς Μόσχας. Εἶναι τύπος κοινὸς πολὺ, μετρίου ἀναστήματος καὶ περιορισμένου πνεύματος· δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τις τῆς φυσιογνωμίας του τὰς λεπτομερείας ἐν συνόλῳ. Πρόγναθος δὲν εἶναι ὀφθαλμοὶ ὀλίγον ἠνεωγμένοι καὶ φαιοῦ χρώματος, ἐπιμήκεις μᾶλλον, φαίνονται δὲ πάσχοντες· λαιμὸς κοντὸς καὶ παχὺς, αἱ δὲ μακρᾶί τρίχες δὲν ἐκτείνονται πέραν τῆς βάσεώς του. Τὸ ἐπίλοιπον τοῦ σώματος μέρος, μετὰ τῶν βραχιόνων καὶ ῥωμαλέων αὐτοῦ κνημῶν, οὐδὲν ἄξιον λόγου παρουσιάζει, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πιλωτὸν σύστημα, πανταχοῦ διὰ μακρῶν ἰούλων τριχῶν ἀντικαθιστώμενον. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀντικείμενον τερατολογίας οὐχὶ ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων, οὐδὲν ἄλλο πρόσκομμα καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν ζωϊκῶν λειτουργιῶν παρουσιάζων, εἰμὴ στιγμιαίαν βραδύτητα ἐπὶ τῆς μασσῆσεως τῆς τροφῆς· καὶ τοῦτο συνεπεία τῆς ἐξαιρετικῆς τοῦ στόματος κατασκευῆς.

« Χάρις εἰς τὸ συνοδεῦον αὐτὸν τριετὲς παιδίον, ὅπερ ἀμέσως ἐννοεῖ τις ὅτι εἶναι υἱὸς του, τοσοῦτον ἢ ἄμεσος κληρονομία ἀναγινώσκειται ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου αὐτοῦ μήπω μὲ τρίχας ἐξ ὀλοκλήρου κεκαλυμμένου· χάρις, λέγω, εἰς αὐτὸ δύναται τις ν' ἀνεύρῃ τοῦ πατρὸς τὸν ἀρχαῖον τύπον. Τοῦ τέκνου μάλιστα ἡ φυσιογνωμία φαίνεται περιεργότερα παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς. Ἐσπούδασα καὶ μετὰ προσοχῆς ἐχάραξα, τὴν μικρὰν ταύτην καὶ εὐρυᾶ φυσιογνωμίαν, μὲ τὸ βλέμμα φαιόν, ζωηρὸν καὶ μὲ μελανὰς περικυκλωμένον βλεφαρίδας, ἀντιγράψας τὰς ἀλλοκότους ῥιζώσεις τῶν τριχῶν ἐκείνων, ὧν ἡ λεπτότης καὶ λευκότης παρὰ τῷ υἱῷ δὲν διαφέρει τῶν τῆς Ἀγκυραίας γαλῆς. Αἱ μακρύτεραι αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἔξω γωνίας τῶν ὀφθαλμῶν ἀρχόμεναι, ἀφοῦ σχηματίζουσι τὰς ὀφρύδας καὶ ἀκολουθοῦσι παραλλήλως τὸ κάτω βλέφαρον, ἐνοῦνται μὲ τὰς τῆς κόμης. Μία μεταξοειδῆς μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν ἀνθοδέσμη· στέμμα ἐν μέσῳ τῆς ῥινός καὶ θύσανος ἐπὶ τῆς ἄκρας αὐτῆς· οἱ μύστακες ἐνοῦνται μὲ παραγναθίδας (φαβορίτας) ἀρκούντως μακράς. Αἱ ἐπὶ τῶν βραχιόνων τρίχες εἶναι λεπτὰί καὶ ἀφθονοὶ, τὸ δέρμα τοῦ προσώπου λευκόν, ὅπως τὸ τοῦ λοιποῦ σώματος· παρ' ἀμφοτέροις δὲ, πατρὶ καὶ υἱῷ, τὸ ἐνδόν τοῦ ὠτίου λάσιον καθ' ὑπερβολήν.

« Ἐν ἄλλο περίεργον παρ' ἀμφοτέροις, παρατηρήσεως ἄξιον, εἶναι ἢ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀδόντων μεγάλη ἀνωμαλία. Ὁ πατήρ ἔχει τέσσαρας τομεῖς ἐπὶ τῆς κάτω σιαγόνας, ἓνα δὲ μόνον ἐπὶ τῆς ἄνω φαίνεται μοι-
ταῦτα ἀκόμη ἐπὶ τῶν οὐλῶν τὸ ἴχνος δευτέρου τῆς αὐτῆς φύσεως ὀδόντος, ἐξηλειφθέντος ἤδη. Δύναται τις, θίγων τὰ οὐλα, νὰ βεβαιωθῇ ὅτι οὗτοι ἦσαν ὅλοι οἱ ὀδόντες τοῦ φαινομένου τούτου, καὶ αὐτῶν δὲ πᾶν ὅ,τι μένει κατετρίβη καὶ ἐμαύρισεν ἐκ τῆς καταχρήσεως τοῦ καπνοῦ. Παρὰ δὲ τῷ υἱῷ, Φεδῶρ καλουμένῳ, τέσσαρες πρόσκαιροι τομεῖς ἐπὶ τῆς κάτω σιαγό-
νος καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐγγίζων τις τὰς ὀδοντίας ἀψίδα παρατηρεῖ ὅτι ἦσαν ἀρχῆθεν λεπταὶ αἱ δὲ καλούμεναι βοθριακαὶ ἀνισότητες ἐλλείπουσιν.

« Ὁ Ἀνδριανὸς καὶ ὁ υἱὸς του μέλλον φυσικῶ τῷ λόγῳ νὰ καθέξωσι τὴν ἀρμοδίαν θέσιν ἐν τοῖς περὶ το σούτων πραγματευομένοις ἐπιστημονικοῖς συγγράμμασιν. Ὁ Βύφων ἐγίνωσκεν ἤδη ἀνθρώπους μὲ τριχωτὸν πρόσωπον ἐν τῇ Ἀσία ὑπάρχοντας, ἀπέδιδε δὲ τοῦτο εἰς ἴδιον τοῦ δέρματος ὀργανισμὸν. Ὁ ἴδιος διηγεῖται ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας του, ὅτι εἶδεν ἐν Παρισίοις τῷ 1774 ἄνθρωπον, τοιαῦτα περίπου φαινόμενα πα-
ρουσιάζοντα. Τὸ μέτωπον καὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἦσαν μὲ μελανὰς τρίχας, ὅπως τὸ γένειον καὶ τὴν κόμην του, κεκαλυμμένα. Ὁ δὲ Δαρουέν (Darwin) ἐν, τῷ περὶ ποικιλίας τῶν ζώων συγγράμματι αὐτοῦ, ἀποδεικνύει ὅποια ὑπάρ-
χει σχέσις μεταξὺ τῆς ἐλλείψεως τριχῶν καὶ ἐλαττώματος, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν καὶ ὄγκον τῶν ὀδόντων. Ἀναφέρει, κατὰ τὸν Βάρελ, τοὺς ὀλίγους ὀδόντας τῶν γυμνῶν Αἰγυπτίων σκύλων καὶ ὅσους ἐπίσης παρε-
τήρησεν ἐπὶ ἑνὸς ἀτρίχου βραχυκώλου κυνός. Ὁ δὲ Λέδουϊκ παρετήρησεν ἐπὶ ἀνθρώπων πλεῖστα ὅσα φανερά κληρονομικῆς φαλακρώσεως παραδείγ-

ματα συνοδευόμενα ὑφ' ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἐλλείψεως ὀδόντων. Ἐντιῦθεν ὁ διάσημος Ἄγγλος φυσιολόγος ἐξάγει σχέσιν ὑπάρχουσαν μεταξύ τῆς ἐλλείψεως τριχῶν καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ μασσητικοῦ συστήματος ἀνωμαλίας, ἔλλειψιν τουτέστι ὀδόντων, ἄλλοτε δὲ πάλιν ἀφθονίαν μεγάλην. Ὁ Κ. Κράουφωρ ἐπὶ τέλος εἶδεν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῶν Βιρμάνων τριακονταετῆ περίπου ἄνθρωπον οὔτινος τὸ σῶμα ὅλον, πλὴν τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, ἦτο κεκαλυμμένον μὲ μεταξοειδεῖς καὶ εὐθείας τρίχας, ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τῆς σπονδυλικῆς ράχews μέχρι πέντε δακτύλων μῆκος φθανούσας· ὅτε ὁ ἄνθρωπος οὔτος ἐγεννήθη, τὰ ὠτιά του μόνα ἦσαν τριχωτά. Μόλις εἰκοσαετῆς ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν ἔφηθον καὶ ἀπώλεσε τοὺς γαλαθηνούς ὀδόντας, οἵτινες τότε ἀντεκατεστόθησαν ὑπὸ πέντε ἐπὶ τῆς ἀνω σιαγόνας, τεσσάρων τομέων καὶ ἑνὸς κυνόδοντος.—ὑπὸ τεσσάρων δὲ τομέων κατὰ τὴν κάτω σιαγόνα: ὅλοι οἱ ὀδόντες οὔτοι ἦσαν μικροί. Ἐσχεν ὁ ἄνθρωπος οὔτος, Σέ—Μαόγγ καλούμενος, τέσσαρας θυγατέρας· ἡ τελευταία μόνον τῶ ὠμοίαζε. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς τρίχας αἵτινες ἤρχισαν νὰ φαίνωνται ἐντὸς τῶν ὠτίων τοῦ πατρὸς, ὅτε ἐγεννήθη, ἡ τελευταία ὀμοιάζουσα αὐτῷ κόρη, φθάσασα εἰς ἡλικίαν ἔφηθον εἶχε γένειον καὶ μύστακα εἰς τρόπον ὥστε τὸ παράδοξον τοῦτο φαινόμενον ἦτο κληρονομικόν. Αὕτη, κατὰ τὸ 1822 γεννηθεῖσα, εἶναι ἴσως ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν ἀναφέρουσιν οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ ὅτι εἶδον τῷ 1855 ἐν τῇ Ἰνδικῇ Ἄβᾳ, αὐτοῦ δηλαδὴ ὅπου ὁ Κράουφωρ κατὰ τὸ 1824 εἶδε τὸν πατέρα. Ἡ περὶ τούτου διατριβὴ τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως ἀνεγνώσθη ἐσχάτως ὀλόκληρος ὑπὸ τοῦ Ρουλέν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Ὡς τοιοῦτου εἶδους φαινόμενον ὁ Δαρουέν ἀναφέρει καὶ τὴν Ἰουλίαν Παστράναν, ἀοιδὸν Ἰσπανίδα δασυγένειον, μὲ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σῶμα ὅλον τριχωτά, προπάντων δὲ τὸν αὐχένα καὶ τὸ μέτωπον. Ἐν ἄλλο παράδοξον ἐπὶ τῆς γυναικὸς ταύτης ἦτον, ὅτι εἶχε διπλὴν καὶ ἄτακτον καὶ ἐπὶ τῶν δύο σιαγόνων σειρὰν ὀδόντων, τοῦθ' ὅπερ καθίστα πρόγναθον καὶ πιθηκόμορφον τὴν πλαγίαν τοῦ προσώπου ὄψιν. Ἐνδομύχως πιστεύω ὅτι ἠπατάτο ὁ Δαρουέν διατεινόμενος ὅτι εἶχε δύο σειρὰς κεντρικῶν ὀδόντων· φίλος μου ἱατρός ἔχει τὸ ἐκ γύψου ἔκτυπον τοῦ στόματος τῆς τριχωτοῦ ἀοιδοῦ, παρατήρησα δὲ ὅτι οἱ ὀδόντες, κάκιστα ἄλλως τε διηρημένοι, εἶναι τεθειμένοι κατὰ τὸ ἔσω μὲν μέρος ἐπὶ ὑπερτροφικῆς τῶν οὐλῶν κλίσεως, ἔξω δὲ, ἐπὶ δύο ὀστέων τῆς σιαγόνας. Ἡ δὲ κλίσις αὕτη, λίαν ἀνεπτυγμένη, ἐπλήρου ὀλόκληρον τοῦ στόματος τὸ πρόθυρον καὶ ἀπώθει τὰ χεῖλη, ἐξογκωμένα καὶ ἡμιηνεωγμένα διατηροῦσα αὐτὰ, τοῦτο δ' ἠῦξανε τὴν ζώωδην τοῦ ἀντικειμένου μορφήν. Ἀφοῦ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, ἐννοεῖ ὅτι ἡ διάμετρος τοῦ στόματος δὲν ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μεταβάλλῃ οὐσιωδῶς τὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου σχηματιζομένην γωνίαν αὐτοῦ.

« Ἐπὶ τῆς γυναικὸς ταύτης μοὶ παρουσιάσθη ἐσχάτως ἐκ τύχης περίστασις ἀρμοδία, — περιηγητῆς τις πεπαιδευμένος, ἱκανὸν χρόνον ζήσας ἐν Ἀμερικῇ, — ὅπως ἐξετάσω λεπτομερέστερον τὸ πρᾶγμα. Ἐμαθον παρ' αὐτοῦ ὅτι ἐγνώρισε τὴν Ἰουλίαν Παστράναν, Ἰσπανίδα τὸ γένος, τὴν ἀοιδὸν δ' ἐ-

παγγελομένην ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ, τῷ 1858 ἐν Καναδᾷ. Τὴν ἐπωνόμαζον Ἀρκτον. Ἦτο μελαγχροινὴ, πολὺ μελαγχροινὴ, μικρόσωμος μὲν, πλὴν μὲ τὰ μέλη ὅλα ἀνάλογα· εἶχεν ὄνυχας κιτρίνου χρώματος, στήθος ὠραῖον, τὸν ὀμφαλὸν ἐξέχοντα πολὺ καὶ πιθανῶς διὰ τῶν ὀδόντων κοπέντα, ὅπως συνειθίζουσι συχνάκις ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ νὰ πράττωσιν. Ἦσαν αἱ τρίχες τῆς κόμης μακρᾶι καὶ πολὺ μελανάι, χονδρᾶι δὲ ὡς ἀλογότριχες· ἡ ἀφθονος καὶ καταπληκτικὴ τῶντι αὐτῆς γενειᾶς, τραχεῖα· τὸ μέτωπον, τὸ μέχρι τῶν δασέων ὀφρύων μὲ τρίχας κεκαλυμμένον αὐτῆς μέτωπον, ἐσκίαζε γλυκεῖς καὶ καθύγρους ὀφθαλμοὺς, ὑπὸ μακρῶν μελανῶν βλεφαρίδων κυκλωμένους. Τὸ πρόσωπον ὅμως αὐτῆς ἦτον ἐν συνόλῳ ἀπεχθέστατον, συνεπεία τῆς ὑπὲρ μέτρον ἀναπτύξεως τῶν ἡμιηνεωγμένων χειλέων. Ὡμίλει μετὰ δυσκολίας καὶ ἤδεν Ἰσπανιστὶ ἡμιψιφώνου (Mezzo Soprano) ᾄσματα. Τὰ μετὰ τὸ πρόσωπον μᾶλλον τριχωτὰ μέλη ἦσαν τὸ ἄνω τῶν ὠμων καὶ γόμφων μέρος, τὸ στήθος καὶ ἡ σπονδυλικὴ στήλη. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ μέλη, τὰ πρὸς τὸ ἔσω μέρος ἐστραμμένα ἦσαν τὰ μᾶλλον τῶν ἄλλων τριχωτὰ. Οὐδεμία πληροφορία περὶ τῶν γονέων ἢ προγόνων τῆς γυναικὸς ταύτης.

« Καὶ κατὰ τὸ 1811, ὁ ἐν Ἰταλίᾳ καθηγητὴς Λομβρόζος ἀναφέρει, ὅτι ἐξετέθη ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ νεαρὰ μικρὰ κεφαλὴ, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μὲ τρίχας κεκαλυμμένη. Τι ἐκ τούτων ὄλων ἐξακτέον; Ἀπὸ τοῦ Πλινίου, ὑποδείξαντος τὰς περὶ τὴν γέννησιν τοῦ ἀνθρώπου ἀταξίας, πόσοι δὲν διεπραγματεύθησαν συγγραφεῖς τὸ σπουδαῖον καὶ ἀλυτον τοῦτο τῆς γενεαλογίας ζήτημα! Ὁ Ἰπποκράτης στηρίζων τὴν κρᾶσιν τοῦ τέκνου ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῆς μητρός· ὁ Λυκοῦργος συνιστῶν τὴν ἐγκράτειαν τοῦ Πλουτάρχου αἱ περὶ ὑγιεινῆς σώφρονες συμβουλαί, τοσοῦτων ἐν τῇ ἀρχαιότητι γινῶμαι, ὄλων πρεσβευόντων ὅτι τὸ τέκνον ἐδύνατο νὰ ὁμοιάσῃ ὅ,τι πρόσωπον ἠθέλην ἔχει διαρκέστερον ἐν τῇ φαντασίᾳ τῆς ἡ μήτηρ, ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουσιν ὅτι, τὸ ζήτημα δὲν ἔκαμε μεγάλας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν προόδους· εἰσῆξαν μελαταῦτα ἐν νέον στοιχεῖον, τὸ Ἐπιστρεπτικὸν καλούμενον. Τί παράδοξον καὶ διὰ τὸν Κύνα—Ἀνθρώπον νὰ ὑποστηρίζωσιν ὅτι ὁ κόσμος, μετὰ μακρὰν σειρὰν γενεαλογικῶν καὶ διασταυρώσεων πλείστων ὄσων φυλῶν ἤρξατο ἐπανέρχεται εἰς τὸν πρωτόγονον αὐτοῦ τύπον; Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀγνοοῦντες τὰ προηγούμενα, γονεῖς τοῦτέστι καὶ προγόνους, τῶν δύο τούτων τριχωτῶν ὄντων, ἃς περιορισθῶμεν καταδεικνύοντες τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν Ἀμέσου Γενεαλογικῆς Κληρονομίας παράδειγμα, ὅπως χρησιμεύσῃ ὁδηγὸς πρὸς τελειοτέρας εἰς τοὺς μεθ' ἡμᾶς ἀνακαλύψεις.

Ἐκ τῆς Illustration.

Φ. Α. Β.